

## ABONAMENTUL

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor.  $\frac{1}{2}$  an  
9 cor.  $\frac{1}{4}$  4-50 fil.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane  
 $\frac{1}{2}$  an 12 cor.  $\frac{1}{4}$  an  
6 coroane.

# Unirea

## INSERTIUNI.

Un șir garmond:  
odată 14 fil., a două  
oară 12 fil., a treia  
oară 10 fil.

Toți ce privește foaia  
să se adreseze la: Re-  
dacțiunea și admini-  
strațiunea „Unirea”  
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

## Sasonow.

Între știrile cele mai interesante ale lumii diplomatice este fără îndoială: căderea atotputernicului ministru de externe al Rusiei, Sasonow. Numele lui este de tot cunoscut în anele războiului mondial, care alături de Kitchener, Sir Grey și Delcasse, a avut partea leului.

Se împlinesc tocmai doi ani, când Sârbia era aproape gata să răspundă afirmativ la toate postulatele cuprinse în nota Monarhiei noastre, în momentul din urmă însă a sosit frumoasa și fatala depeșă alui Sasonow, și ministrul Pasici a refuzat de a mai face orice concesie, și astfel zăgăzurile războiului mondial s'au pornit cu o vehemență fără precedent în istoria lumii.

Planul era pregătit de mai înainte. Înțelesul între puterile centrale era încheiat și după calculul de atunci în interval de câteva luni, Germania avea să fie îngenunchiată, iar monarhia pur și simplu dismembrată.

Sasonow a fost aderentul declarat al războiului până la esterminare. Visurile lui panslaviste s'au prăbușit una după alta, așa încât cariera lui diplomatică e o serie de continuie eșecuri. Zdrobirea puterilor centrale n'a urmat nici după câteva luni, nici acum după doi ani când puhoiul puternicei ofenzive rusești s'a opintit iarăș la poalele Carpaților.

Aceasta a fost premisa îndrăzneată, pe care se întemeia toată politica lui externă. Deodată cu răsturnarea premisei, cădeau dela sine și concluziile neîntemeiate. Rezistența îndârjită a Sârbiei s'a terminat cu o înfrângere totală; demersurile diplomatice, ce le-a in-

treprins Sasonow la Sofia, Atena, București și Constantinopol s'au terminat deasemenea cu fiasco.

Căderea lui Sasonow este viu comentată de întreagă presa, fără a se ști cu siguranță adevăratele ei motive. Retragerea lui se datorește afirmative, unei crize de nervi, care l-a atăcat după consiliul de coroană, la care a luat parte și el. Lucrul nu este de necrezut, căci un om ce poartă pe sufletul său o mare parte din rezponsabilitatea cumplitului războiu de azi, își poate pierde foarte ușor mințile, când încearcă să-și dea seama de catastrofa mondială provocată de el. Cu toate acestea presa primește cu îndoială acest argument, afirmând, că boala de nervi alui Sasonow este numai un pretext și adevăratul motiv al retragerii sale ar fi de căutat în schimbările ce se pregătesc în cabinetul rusesc, atât cu privire la politica internă cât și la cea externă.

Dacă alternativă din urmă este adevărată, căderea lui Sasonow înseamnă și o schimbare în politica externă a Rusiei; probabil o schimbare în sens pașnic, aceasta în legătură cu partidul de pace al Tarevnei, de care se vorbește tot mai mult în zilele din urmă.

### 1914.

De când s'a deslănțuit ciclonul uriașului războiu mondial, ce poartă o serie întreagă de evenimente fabuloase, apocaliptice, s'au scurs doi ani. Ziua de 25 Iulie, când s'a inmanuat nota Austro-Ungariei guvernului sârbesc pentru atentatul din Serajevo, formează începutul unei ere noi în istoria lumii. Acum doi ani s'au deslănțuit urgiile mâniei omenesti, și asemenea unui uragan ce împrăstie nourii și ridică pravul, a urmat mobilizarea Rusiei, mai

apoi a Franței, Angliei, Belgiei, Italiei și ca un puvoiu cutropitor s'au năpustit toate sămânțiile păământului din coloniile acestor țări asupra Germaniei și celorlalți aliați de arme.

Sunt doi ani de când armatele noastre stau în toiul luptelor întetite și ca niște stânci neclintite rezistă atacurilor inimice, ce acum au ajuns la maximul vehemenței.

Și când ne cugetăm, că în acest interval de timp câți frați de acelaș sânge cu noi, cari își dorm somnul de veci pe stepele Rusiei, în Galiția, pe țărmii Savei ș. a. și alți viteji în viață. au făcut ca numele neamului nostru, din care se recrutează elementul cel mai destoinic de luptă, să fie amintit cu fală de toți cei desinteresați. Acum când se scrie cu sânge istoria statelor, noi nu am stat șovăitori în fața datorinței față de patrie, am alergat sub steagul apărării teritorului strămoșesc, pentru ei sângerăm și facem să ni-se recunoască puterea și dreptul de viață. Că neamul nostru încă își are partea de merite din acest războiu plin de jertfe, ne-o arată cu multă splendoară eroii dela Ivangorod, Gorlice, Casa Ratti și ca să le amintesc pe toate, ar trebui să analizez harta, unde s'au luptat regimentele recrutate în majoritate dintre Români.

Cu aceasta am datorit jurământului depus față de tron și credem, că am satisfăcut cu vârf și îndesat.

Valurile mari de sânge, ce acum curg în șiroaie abundante ca nici când altădată, pe toate secțiunile de luptă, sunt ca și razele soarelui, cari în colorii de sânge, pregătesc liniștea, pacea și recrearea de peste noapte.

Puterea uraganului e pe sfârșite, vor rămânea însă adânc imprimate în sufletele noastre și ale generațiilor viitoare calitățile escelente de

eroism și jertfire, cu cari ne-am distins în cei doi ani de războiu. Sângele eroilor neamului nostru vărsat pe pământul dușmanilor e ploaia sacră, care va încolți floarea păcii, iubirii dintre toate popoarele. Aceste formează motivul actualului războiu și concluzia nu poate fi alta.

## Un echou.

Intr'un articol, apărut zilele trecute, din peana unui om de inimă, se face cu multă competență și dreptate, analiza psihică și materială, ce trebuie să decidă pe un tinăr absolvent de teologie la ocuparea postului său. La tot cazul trăgânarea prea mult a intrării în parohie își are desavantajele, ca cvincvenal, educația familiară, dreptul de a compete după parohii mai bune și altele. La aceste se mai adaugă, că în cele mai multe cazuri, sau dacă doriți totdeauna, tinerii de frica greutăților ce au să le întimpină la început, cad într'o toropeală sufletească, din a cărei mreje ca să scape au lipsă de mari eforturi.

Un tinăr eșit de curând din Seminar, unde i-s'a dat, intru cât e posibil, educație sufletească, își va da silința ca să se conformeze de urgență și intru toate preceptului vital; de a intra cât mai iute în pastoriția inimelor. Atunci e condus de idealul pur, e destoinic la luptă, dispune de o

bună doză de știință, abnegație, însuflețire și alte calități ce formează atribuțiile unui ostaș bun.

Și acum priviți cum ostașul nostru echipat pe deplin pornește pe altă carieră, — căsătoria. Și cum cei mai mulți își au originea dela sate, desigur, că prima privire mai serioasă și zimbitoare va fi destinat unei odrasle din familia preotului, sau a altui intelectual din comună. Aci, după ce tinerii să cunosc mai demult asemenea și familiile, lucrul se isprăvește peste câteva zile, sau dispare pentru vecie.

În cazul din urmă călătoriei pentru a-ți trage lozul vieții vei întreprinde-o în altă comună.

Ce case frumoase parohiale, biserică arătătoare, nou edificiu școlar, eclezie estinsă și delectându-te în priveliște înălțătoare ce ți-o oferă comuna, iată că ești la intrare în curtea pe care ți-ai imaginat-o din spusele altora, sau din văzute. Vei trece cu multă sfială batista pe fața asudată de luptă gândurilor și cu multă etihetă și solemnitate vei intra. Ți-se va face primire călduroasă, vei fi întrebat despre ocupațiunile ce le-ai avut în timpul absolvării și din vorbă în vorbă, poate la a doua sau a treia, dar se poate și la prima vizită ți-se va destăinui, fără intenție din o privire, sau un suris, scopul călătoriei.

Și acum vine rândul pentru tragerea lozului.

— D'apoi cam ce parohie ți-se pune în prospect? Te vei cugeta, m'a atins tocmai unde mă simt mai puțin pregătit.

Deocamdată sunt vacante parohiile...

— Case parohiale în stare rea și eclezie cam puțină.

— Cam de categoria acestora sunt și celelalte.

— Mă rog părinte, noi în Seminar ne-am pregătit pe deplin pentru greul misiunii ce ne așteaptă. Vom avea să ne luptăm cu lipsuri materiale, vom locui în case umede, sau cum zici dta cu trei pereți, dar acestea sunt greutatele începutului.

Și așa mai departe vom înzista asupra analizei entuziasmului nostru, că superiorii noștri bisericesti ne au de grijă și îndate ce vor fi vacante parohii mai bune vom fi permutați.

— D'apoi ce privește chestia din urmă voi mai vorbi cu doamna și cu...

Și acum după această aventură te vei întoarce acasă. Fantazia ți va alerga veselă spre comuna în care ți-ai cercat norocul, vom aștepta o scrisoare în cari să te informeze despre rezultatul tratativelor cu doamna și cu... Dar nu vei primi.

Înspre seară, când monotonia, după atâtea visuri și iluzii, te va cuprinde în mantaua ei, ți-se va desprinde ceva din consultările asupra întrebării puse.

## FOITA.

### Pentru copii.

Din prilejul scrisoarei Papale referitoare la cuminecarea copiilor în 30 Iulie.

*Lalili.*

...Așa iubiiții mei, era o grădină măreață împodobită cu fel de fel de flori. Cărări late, albe ca laptele transversau grădina. De ambele părți crini imaculate în tovarășia rozelor imbalzamaru aerul. Chiar în mijloc să târăia o dungă groasă albastră de nu mă uita formând un cerc. Păzind oarecum cu frică să nu între printre florile princiare din grup, nici chiar o furnică. Garofițele în vesmintele lor purpurii ici-colo pătau cu sânge grădina. Teii se legănau agale presărând din abundență un parfum dulce. Sâlcile stăteau triste în colțuri de grădină. Putea să fie pace, putea fericire. Dar cu toate acestea totul se sbuciuma. Cu un suflu rece ce te înfloară, trecu pe lângă gurele de flori „nemulțumirea”. — D'apoi, mulțumirea, acel mare rău... — Și mă bucuram de... omenesc. Voi dragii mei... titei, voi știți puțin... încă nu a păt... sunteti de... Și mă bucuram de...

Fiecare floare să dorea să fie în locul celeilalte. Rozele doreau ca numai ele să fie în mijloc, numai ele să fie adorate. Crinii ce străluceau de albeață, se doreau înaintea ferestrelor. Toase celelalte se sbuciumau și se sfădeau, adiindu-se în mânia lor cu ghimpi de foc.

Colo mai departe într'o pajiște frumoasă o viorea își scotea cu sfială căpsorul, văzînd totul și neînțelegînd nimic. Auzea vuetul din grădină și se ruga lui Dumnezeu. Vedeau rozele galbene de mânie, iar garoafele ca sângele. Și iară se ruga. Dorea pace mititica de ea, simțea că e rău, dorea să-l îndrepteze. Vedeau durere, dorea să facă bucurie. Și iarăși se ruga. Vedeau soarele care până mai ieri inunda pământul cu pulbere de foc, azi își ascunde fața. Nori subțiri cuprind orizontul ca într'o țesătură plumburie. Zgomotul crește, se potențează. Florile se mistuie între sine, să frământă. Sfârșitul e aproape. Și viorea să ruga. Bucuros ar fi cedat locul său ori căreia, dar acesta era puțin, era nimica. Cu toate acestea totul se poate îndrepta, știa ea bine... dar cum? ...Prin rugăciune. Deci se ruga mititica, cu toată căldura. Scumpii mei, care din voi știți ce a fost sfârșitul? Spuneți-mi de a ascultat Dumnezeu viorea?

Grădina e liniștită. Florile în vesmintele lor prăznuiesc sărbătoarea păcii. O li-

niște binefăcătoare pe cărări, și în colțuri de grădină. Teii cu un freamăt dulce leagănă păsărelele de pe crengi. Pe când soarele mândru încunună sărbătoarea păcii. Și viorea, modesta viorea se tot ruga.

Rugăciunea, da rugăciunea trebuie să fie continuă, să fie din inimă, să fie cu dragoste zisă. Rugăciunea atunci e ascultată.

Totul se potrivește cu realitatea. Doriți și voi micuților pace, știu bine. O știu din suferințele mamei voastre. O știu din scrisorile ce le primiți dela tătucul vostru din bătaie. O știu din lacrimile sbeute pe ascuns în batista sorioarei voastre mai mari. Mi-o șoptește zefirul ce ce furișat pe sub streșini, observă la voi un opaiț sărăcăcios, ce arde mai mult încurajat de văpaia din pieptul mamei. Și o mai știu dela grădinița dinaintea căsii, ce ieri alaltăeri râdea veselă plină cu flori. Azi numai romonițe, jele și câte-un fir de busuioc. Doriți și voi pace, o știu eu bine.

\* \* \*

E treizeci Iulie. Clopotele dela biserică și-au început deja cântecul de chemare. Voi zimbțiți cu fericire, a sosit ora. Fie binecuvântat părintele nostru sfânt, Papa din Roma.

Glasul preotului e dulce. El mai mult parecă cântă, decât vorbește. El nu e preotul de azi dimineață cu care ne-am întâlnit, și totuși e el. Dar pentru ce e

— Mai bine să meargă la oraș. Nu vezi tu când mă sfârm și m'am sfârmat și ca tinără cu vieața dela sat. Să te scoli dimineața la galițe, vaci, să te sfădești cu servitorii, ea are zestre foarte bună. La oraș, chiar dacă ar merge după un oficiant, are distracție, nu se rustifică, ce folos, că am nblat la Sibiu, ba alta preparandia din Lugoj, sau Gherla.

Și acum am aflat cauza pentru care au fost întrerupte tratativele diplomatice. Și desamăgit, la tot cazul, că vei aproba întru câtva, feliul de judecată amintit mai sus, deși cu mult regret — îți vei cerca norocul în alt loc cu o treaptă familiară mai jos.

Aceste rânduri, scrise mai mult în glumă și fără multe pretenții, îndrănesc să-le închei cu o întrebare serioasă: Pentru ce dsoarele de preot au astăzi pretenții așa de mari și pentru ce multe doamne preotese le secondează în aspirații, deși au trăit o vieață întreagă și și-au crescut în mod cinsit familia în condiția în care erau?

Ingratus.

**Un discurs al împăratului Wilhelm, adresat preoților militari.** — Ziarul „Vossische Zeitung“ publică următorul discurs, pe care împăratul Wilhelm al Germaniei l-a rostit în primăvară la o adunare a preoților militari:

„Sunt vremuri de cernere; războiul mondial alege neghina din grâu. D-Voastră, d-nii mei, aveți chemarea să conlucrați

— așa schimbat? Pentru ce așa umilit, sfios? Cu cine vorbește? Cu-i i-se închină până la pământ? Pe cine adoară așa zicând, și pe cine învâluie cu privirea-i umedă?

E El, e Isus, e speranța, mângâierea și bucuria noastră. Pe El îl căutați și voi. De El vreți și voi să vă rugați. El e bun, El vă iubește pe voi foarte mult. El acum a venit la voi să vă întrebe ce doriți. Se apropie de voi, Vă zimbete, Vă adie frunțile, Vă încurajază la vorbă. Priviți-l cât e de frumos și El e copil ca și voi, e învâluit într-o undă de lumină, încujurat de flori, ingeri și muzică cerească. El încă a suferit mult, neasămănat mai mult decât voi. Toți genunchii să pleacă. Buzuțele voastre încep a tremura, inimioara voastră palpită mai repede, mai cu iubire. Increderea e mare... Isuse dulce să vină tătucu acasă... Mămuca să se facă sănătoasă... Dă Doamne să vină Georgiuțul nost acasă... Dă Doamne să încete răutatea oamenilor... Dă Doamne să vină și tătucu meu acasă și toți oamenii... Isuse dulce fă pace. Rugăciunile curg de pe buzuțele nevinovate. O, Isus vă ascultă, vă sărută, vă promite și vă chiamă să-l cercetați cât mai des. Frunțile sunt senine. Ochii vă sunt zimbitori. Genunchii sunt încă tot plecați, mirosul de tămâie plutește ușor în aer. Pe când preotul dă ultima binecuvântare.

O sorioară de a voastră mai mare.

ca poporul german să învețe să se cunoască pe sine însuși și să considere aceste timpuri ca timpuri de încercare.

E vorba ca în viață să recunoști *necesitatea încercărilor*. Noi avem lipsă de un creștinism *practic de exemplificare* vieții noastre după personalitatea lui D-zeu. Priviți-L numai pur și simplu după aceea ce a zis și ce a făcut. Domnii mei, cât de captivantă și fabulos de multilaterală este această Personalitate. Trebuie numai să te ocupi *temeinic* cu Ea, trebuie să *trăiești* cu domnul. *Imaginați-vă că El ar păși de-odată pe ușe. I-am putea noi privi în ochi?* Cu plimbări, tot la opt zile odată, la biserică, nu am făcut nimic. Zilnic trebuie să ne ocupăm cu D-zeu; El trebuie să devină o cinosură pentru praxa vieții.

Propuneți-vă întotdeauna să lucrați de așa, ca cuvintele Domnului să devină *folositoare* pentru viața *de toate zilele*. Să ne lăsați să vedem persoana Domnului, care trece acum fără doar și poate, poate chiar judecând, prin lume. D-Voastră să ne reprezentați această persoană, să ne-o arătați în o nouă lumină. Cel mai mare câștig va fi fără îndoială pentru poporul nostru, că și-a recâștigat privirea în sus spre Domnul, și a înțeles, că fără El nu putem exista, că trebuie să ținem cont de El.“

## Războiul european.

În culmile ce se extind spre nord de pasul Prislop, în Volhinia și la Lobacevka am respins atacurile rusești. În Galiția ostică și nord de Nistru avantposturile noastre au întreprins cu succes mai multe atacuri de noapte.

Spre sud dela Valsugana și în regiunea Pelegino și Paneveggio au atacat în mai multe rânduri două divizii italiene. Inamicul a trebuit să se retragă în amândouă atacuri, cu pierderi grele. După amiază inamicul din nou a încercat să împingă flancul nostru nordic, dar și încercarea aceasta a eșuat. Asemenea s'au zădărnicit două atacuri date la culmile dela Fedaja și sud dela Pelegino.

După comunicatele engleze pe frontul dela Thiepval, Guillemont au pornit la atac 11 divizii engleze. Singurul avantaj e, că englezii au ocupat câteva case din localitatea Parieres, ce i-a costat mari jertfe. Trupele din Brandenburg au respins pe englezi din Longueval.

Trupele germane au capturat din 15 crt. 68 mitralieze.

Pe celenții frontului nimic de remarcat.

Câteva avioane germane au avut la Thiepval și Guillemont succes asupra avioanelor engleze. Avioanele engleze au fost avute în vedere și în timpul atacurilor noastre s'au vădit unele pierderi în aer.

## Orfelinatul din Blaj.

— Comunicatul comitetului central executiv. —

Dintre colectele intrate mai putem cvita astăzi *opt*, cari din nou urcă suma finală cu peste *trei mii* de coroane. Zilnic așteptăm să ne vină *colectele încă restante*, ca adaugând rezultatul lor la sumele colectelor ce avem la îndemână, să putem da în sfârșit o icoană a rezultatului final. Ne rugăm deci din nou *cu insistență*, să ni-se trimită, *orice rezultat s'ar fi ajuns*, și aceste.

Lista de azi este următoarea:

1. *Colecta păr. Gavril Hintea între credincioșii săi din Șermășel (Cătina): 620— cor.*

Gavril Hintea, preot și s. Letiția 100—  
Șugar Condrate bătrânul . . . 60—  
Teodor Rațiu a P., Iovu Șugar, Mihailă Baciu, Simion Buzan și Ioan Buzan câte 20—;  
Lazar Șugar, Lucreția Rațiu I. P., Maxim Bobiș, Fironica Șugar, Susana Rațiu I. T., Gligore Mita, Tănase Rațiu I. T., Grigorie Rațiu a P. și Ioan Dâmbean I. G. câte 10—;  
Lucr. Rațiu I. H. 8—; Cu discul 7—; Sus. Șugar 6—; Condr. Pop, An. Simpetrian, Ma. Bobiș, Val. Kis, Tăn. Kis, Pe. Șugar, Zah. Șugar, Am. Pop, Gr. Dâmbean, Io. Mita și Io. Dâmbean I. S. câte 5—; L. Kis, G. Grebenișan, I. Baciu, T. Bobiș, G. Suciuc cu H., F. Bobiș, D. Rus, I. Burduje, V. Buzan, V. Kis, G. Bobiș, I. Dâmbean, G. Rațiu a N., V. Belean și G. Mocian I. I. câte 4—; A. Ploșca, L. Pop, M. Țicudean, C. Șugar și I. Pop câte 3—; apoi alți 58 contribuenți restul sumei colectate.

2. *Colecta păr. Nicolae Lațiu între credincioșii săi din Crăciunelul-de-jos (Blaj): 565.55 cor.*

Nicolae Lațiu, paroh cu s. Maria 100—  
Colecta cu discul . . . . . 85.96  
Frații Letiția, Victor și Emil Lațiu 19.54; Vas. Juga I. Sim. 11—; Gh. Bărbuleț Inv., Vas. Juga iun., Ma. Juga, Gh. Pascu, Rach. Mărculețiu și Brunner Béla câte 10—; Al. Ganga I. E. 6—; An. Pascu, Silv. Pascu, Vix. Mărginean, Dion. Oltean, Al. Mărculețiu, Io. Popu, Părt. Zăhan, Dum. Baba, Lakatos Minu și Io. Baba câte 5—; Vas. Bărbulețiu 4.25; I. Mărculețiu, I. Roșia I. M., A. Ponta, V. Popu, M. Comșa, E. Pascu, A. Pascu, I. Mărginean I. T., G. Bărbulețiu, I. Ponta și V. Sârbu câte 4—; I. Zăhan 3.20; C. Roșia, V. Comșa, I. Radu, E. Radu, A. Comșa, I. Mărginean, Gh. Oltean, Gr. Oltean și A. Oltean câte 3—; apoi alți 102 credincioși restul sumei colectate.

3. *Colecta păr. Alexandru Farkas între credincioșii săi din Tămâia (dieceza Oradea-mare): 548—. Iar în naturalii a colectat dna preoteasa Emilia n. Gyenge 79 m. de pânză, 26 șterg., 5 șep. și 3 căm. în preț de 218—. Total în preț de 766— cor.*

Alexandru Farkas, paroh . . . 100—  
Emilia Farkas n. Gyenge . . . 100—  
Valeria, Mărioara și Aur. Farkas 100—  
Andrei Nistor . . . . . 100—  
George Gurgu 20—; Ștef. Busecan 14—; Gaț. M. xim 12—; Nuț Rus, Vas. Marchiș, Ioan Grosu, Gh. Marchiș a Țil,

Gh. Firte I. Cost. și Pinte Bran câte 10—; V. Marchiș I. T. și N. Firte a Glig. câte 4—; N. Șandor 3—; apoi alți 17 credincioși restul sumei colectate.

*Naturalii:* Ter. Marchiș în pr. de 8—; B. Koase și An. Giurge de câte 7—; G. Marchiș, Ana Berințan, vād. I. V. Marchiș, M. Firte și A. Bran de câte 6; apoi alte 48 credincioase în prețul restului sumei de mai sus.

4. *Colecta păr. Aurel Pop între credincioșii săi din Jucul-de-sus (Cojocna):* 453·26 cor.

Moștenitorii foștilor urbarialiști (venitul unui pășunat) . . . 132—  
Aurel Pop, paroh . . . . . 100—  
Ioan Corpădean cantor-docente 40—;  
Io. Chira I. Gavr., Vas. Baciū bătrânul și Dum. Baciū câte 10—; Doch. Baciū n. Olos și Maft. Cioban câte 6—; Vas. Baciū lui V. și Vas. Ormenean câte 5—; A. Trenca inv. penz., A. Gădălean și M. Ormenean câte 4—; A. Ghirișan, R. Baciū I. D. și I. Baciū câte 3—; apoi alți 64 credincioși restul sumei colectate.

5. *Colecta păr. Traian Hădărean între credincioșii săi din Cămărașul-deșert (Cătina):* 410·60. Iar în *naturalii* a colectat dna preoteasă Maria, prez. reuniunii de femei: 34 șterg., 22 m. de pânză, câte 6 fețe de per. și lep., 5 per., câte 4 izm. și lep. de lână, 2 țoale și câte 1 căm. și mer. în preț de 341—. Total în preț de 751·60 cor.

Traian Hădărean, preot cu soția Maria . . . . . 100—  
Iosif Pop cu soția Anica . . . . . 50—  
Toma Suciū cu soția Susana . . . . . 50—  
Iosif Boariū cu soția Io. Mărginean cu Lina și Ștef. Trenca cu Anica câte 8—; I. Musta, Măr. Coprean și Ma. Ban câte 6—; Indr. Ispas I. Io. și vād. Ana Hădărean câte 5—; Io. Bucur, I. Socaciū, II. Bucur, G. Sanciră și G. Bucur câte 4—; V. Obreju, I. Ispas. v. S. Chiorean și I. Molnar câte 3—; apoi alți 86 credincioși restul sumei colectate.

*Naturalii:* Maria Hădărean, preoteasă în pr. de . . . . . 70—  
Ana Pop de 36—; Maria Sanciră de 30—; Anica Pop de 22—; Susana Vășian de 20—; Sal. Șuteu și Ft. Varga de câte 14—; Nast. Mureșan și Fr. Ispas de câte 12—; vād. An. Luca de 10—; An. Varga de 8—; V. M. Mărina și A. Uțiu de câte 6—; apoi alte 32 credincioase în prețul restului sumei de mai sus.

6. *Colecta păr. Eugen Stâncel între credincioșii săi din Muntele-Băișorii (Indol):* 326·20. Iar în *naturalii:* 18 c. de pânză, câte 3 șterg., lep. și mer. și câte 1 țol, căm. și față de per. în preț de 68·50. Apoi caș în preț de 165—. Total în preț de 559·70 cor.

Eugen Stâncel, preot . . . . . 100—  
Simion Felea . . . . . 50—  
N. N. 20—; Vasile Felea 18—; Indr. Cirebea și Io. Tioc câte 8—; I. Coroban, P. Vătea, D. Marc. I. Crișan, I. Roșca, T. Marc și S. Ţolea câte 4—; V. Zeicu și I. Gaiu câte 3—; apoi alți 65 credincioși restul sumei colectate.

*Naturalii:* Dochia Marcu în preț de 36—; Veronica Tioc pr. de 25—; Vas.

Felea de 10—; Gl. Cirebea a Vas. de 9—; Ma. Zeicu de 8·80; Vas. Crișan, Dum. Cirebea și Tod. Cirebea Creț de câte 8—; Sus. Vătea I. P. de 7—; I. Herculea, N. Cirebea, G. Felea, I. Cirebea, V. Cirebea și I. Lădariu de câte 6—; apoi alți 23 contribuenți în prețul restului sumei de mai sus.

7. *Colecta păr. Ariton Păculea între credincioșii săi din Slătnic (Sibiiu):* 262·70 cor.

Ariton Păculea, preot și soția 100—  
Din disc 40·40; Simion Hanea, Ioan Părău și Dumitru Crețiu câte 10—; Pav. Vintilă 6—; Io. Isdrailă și Io. Encia câte 5—; S. Poplecean, L. Hanea, T. Copșan, I. Crețu și I. Moldovan câte 4—; I. Man 3—; apoi alți 36 credincioși restul sumei colectate.

8. *Inceputul colectei păr. Gavril Trenca între credincioșii săi din Lupoiaia (Dârgea):* 21·80 cor.

Sumarea colectelor:

Colecta 1: . . . . .	K.	620—
" 2: . . . . .	"	565·55
" 3: . . . . .	"	548—
" 4: . . . . .	"	453·26
" 5: . . . . .	"	410·60
" 6: . . . . .	"	326·20
" 7: . . . . .	"	262·70
" 8: . . . . .	"	21·80

Laolaltă K. 3,208·11

Suma din Nr. 74 . . . . . 310,918·16

Suma totală . . . . . K. 314,126·27

## Informațiuni.

O nouă donațiune mare pentru fundațiunea ziaristică. Cetim în „Tel. Rom“: După cum aflăm, Dl. Ioan I. Lăpădatu, a primit zilele trecute din partea unui venerabil fruntaș al nostru, care dorește să rămână necunoscut, suma de 12000 cor. (douăsprezece mii), ca donațiune pe seama fundațiunii pentru ajutorarea ziaristilor români din Ungaria. Această donațiune, după cea de 10000 cor a Dlui Gh. Popp de Băsești, este o nouă dovadă, că bărbații noștri de bine apretiază tot mai mult frumoasa chemare a fundațiunii ziaristilor noștri. Onoare și recunoștință nobilului donator!

Concurse. Cercularul recent al mitropoliei noastre, publică concurs pe 15 August la următoarele stațiuni docentali: Măgura (tractul Indol), Badiu (tractul Cojocna); apoi cantor-docentali: Lita-română (tractul Indol), Armeni (tractul Sibiiu).

Victor Russu—locotenent colonel. O carieră militară care uimește! Fostul nostru coleg dela ziarul „Lupta“ intrat la începutul războiului ca simplă cătană după 2 ani de luptă, vitejie și eroism fiind distins cu toate decorațiile militare ce le poate căpăta un militar în timpul războiului este acum avansat de împăratul-rege la gradul de locotenent-colonel. Se vede că și de data asta în luptele cu rușii vestitul detașament comandat de Victor Russu a făcut minuni de vitejie. E lucru evident că Victor Russu are ștofă de militar. În timp de pace părăsise el cariera militară unde avuse gradul de căpitan dar a continuat să păstreze un deosebit interes problemelor militare, pe care

le trata cu deosebită competență în foaia militară semi oficioasă din Viena „Danzers Armezeitung“. La izbucnirea războiului firea lui de militar la mână iară pe câmpul de luptă ca simplu infanterist. În primele lupte din Bucovina a fost distins de repetate ori și numit sublocotenent. Curând după aceea fu înaintat la gradul de locotenent, și comandantul aceluia detașament romantic, la început mic și apoi tot mai mare, care în luptele de guerrilla contra rușilor a pricinuit mari pierderi dușmanului și a contribuit în mare măsură la eliberarea Bucovinei. Acum, când Bucovina a ajuns iară sub jugul căzăcesc, îl așteaptă pe Victor Russu, locotenent colonel, o grec misiune. Ii dorim, ca norocul să-l însoțească pretutindenea și să-și împlinească până la sfârșitul războiului, spinoasa lui sarcină, cu acelaș avânt eroic. „F. P. R.“

De-ale pocăiților. Ni-se scrie din afară, după comunicarea celui mai autentic for., că administrația civilă a pornit adevărată goană contra pocăiților, se fac investigații prin pretori la fața locului, pentru că „s'au dat cazuri în tranșee, că pocăiții au pus arma jos etc.“ Mâna lui D-zeu cade asupra lor, de unde mai puțin gândiam. Noi să nu slăbim din mijloacele noastre, predicarea cuvântului și viață curată!

„Bud. Tud.“ publică știrea primită din cercuri competente că teritoriul din comitatele Bistrița-Năsăud și Maramurăș e decretat de zona internă de războiu. În regiunile de aci călătoriile se pot face numai cu permisiune specială dela comanda militară.

Republică ovreiască în Palestina. Am fost amintit la timpul său, că fostul ambasador american la Constantinopol Henry Morgenthau insistă foarte mult pe lângă guvernul otoman, să cedeze zioniștilor teritoriile reclamate de ei. Ziarul „Az Est“ află, că guvernul otoman a acceptat principiul, intrând chiar și în discuția amănuntelor. Astfel s'a proiectat că să va renova portul din Jaffa și drumurile de țară, se vor ridica restaurante și după războiu Palestina împopulată de evreii emigrați va deveni republică independentă.

Dorim ca aceasta dorință a zioniștilor să se realizeze.

Propagatorii tifusului exantematic. Profesorul universitar din Münster, Stempel, directorul institutului zoologic, a descoperit, că propagatorii tifusului exantematic se află în o secrețiune proprie din intestinalele păduchilor de haine.

Necrolog. † Ana Velicea n. Aron, preoteasă în Spătac, și-a dat blândul său suflet în mâinile Creatorului în 14 Iulie 1916 la 7 ore sara în etate de 61 ani și în al 39-al fericitei sale căsătorii, împărtășită fiind cu sfintele taine ale muribunzilor.

Odihnească în pace!

Proprietar, editor și Redactor responsabil:  
Ioan Suciū.

La Bibliotecă seminarială  
din Blaj

află imediat aplicare

un Invățăcel.

Ioan Suciū